

beregnes afgiften således på grundlag af formuen den 31. december 1982, medens afgiften for 1984 beregnes på grundlag af formuen den 31. december 1983.

Det valgte tidspunkt for formueopgørelsen falder sammen med regnskabsårets afslutning for de fleste forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter. Nogle pensionskasser har regnskabsår, der slutter på et andet tidspunkt end ved udgangen af kalenderåret. Disse pensionskasser må derfor foretage en ekstra formueopgørelse på dette tidspunkt.

Afgiften udgør 2,5 pct. af den opgjorte formue.

Til § 7

Forsikringsselskaberne, pensionskasserne og de øvrige i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige skal indgive en opgørelse over deres afgiftspligtige formue til statsskattedirektoratet. For 1983 skal opgørelsen være indgivet senest den 15. juli 1983 og for 1984 senest den 16. juli 1984. Samtidig med at opgørelsen indgives, skal afgiftsbeløbet indbetales til statsskattedirektoratet.

Der vil blive udarbejdet særlige blanketter til brug for opgørelsen til statsskattedirektoratet.

Til § 8

Efter bestemmelsen påhviler pligten til at indsende opgørelse over afgiftsgrundlaget for de individuelle opsparingsordninger det pågældende pengeinstitut. Opgørelsen omfatter alle afdelinger og filialer under det pågældende pengeinstitut. Disse opsparingsordninger findes i banker, sparekasser, andelskasser og i visse forsikringsselskaber og pensionskasser.

De opsparingsformer, der er omfattet af afgiftspligten, er følgende:

- 1) pensionsopsparingskonti,
- 2) selvpensioneringskonti og
- 3) indekskonti, bortset fra de konti, hvor udbetalingen er påbegyndt før den 1. januar 1983.

Hvert pengeinstitut foretager en samlet opgørelse for hver af de nævnte opsparingsformer. For pensionsopsparingskonti skal der dog foretages en særskilt opgørelse for kontante indeståender og værdipapirbeholdninger. Selv om det er de enkelte kontohavere, der er afgiftspligtige, skal opgørelsen dog ikke indeholde nogen fortegnelse over disse.

Der gælder samme frister for indsendelse og opgørelse af afgiften som for forsikringsselskaberne og pensionskasserne.

Pengeinstituttet hæver afgiften på den enkelte afgiftspligtiges opsparingskonto og giver den pågældende kontohaver meddelelse herom. Af hensyn til pengeinstitutternes administration er det bestemt, at afgiften skal hæves en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag. Renten for den mellemliggende uge tilfalder således pengeinstituttet.

For indekskonti i pengeinstitutter vil afgiften i indbetalingsperioden påvirke tilskrivningen på kontiene og dermed størrelsen af de senere udbetalinger. Disse vil dog stadig overstige den pristalsregulerede ydelse på grund af den opsamlede tillægsrente. Efter påbegyndelsen af udbetalingerne vil afgiften ikke påvirke størrelsen af de løbende udbetalinger, men vil derimod medføre en forkortelse af løbetiden. Denne bliver dog ikke derved kortere end den aftalte løbetid, da den faktiske rente er højere end grundlagsrenten. Dette gælder dog ikke for de indekskontrakter, hvor tillægsrenten helt eller delvis tilfalder arbejdsgiveren, idet det er foreslået, at afgiften i disse tilfælde afholdes af den tillægsrente.

For pensionsopsparingskonti med værdipapirdepoter er det ikke sikkert, at der er kontante midler til dækning af afgiften. Det er derfor foreskrevet, at det enkelte pengeinstitut sælger værdipapirer til berigtigelse af afgiften. Pengeinstituttet opfordrer kontohaveren til at oplyse, hvilke papirer der skal sælges. Hvis kontohaveren ikke senest en uge, før afgiften skal betales, har oplyst, hvilke værdipapirer der ønskes solgt, træffer pengeinstituttet afgørelse herom.

Til § 9

Statsskattedirektoratet skal kontrollere opgørelsen og afgiftsberegningen. Hvis statsskattedirektoratet finder, at afgiften skal ændres, forelægger direktoratet spørgsmålet for ligningsrådet, der kan ændre afgiften. Sker der en sådan ændring, skal meddelelse herom gives til den afgiftspligtige. For så vidt angår opsparingsordninger i pengeinstitutter, skal meddelelse om ændringen dog ikke sendes til kontohaverne, men til de pengeinstitutter, der har indsendt opgørelsen. Pengeinstituttet videregiver meddelelsen om ændringen til kontohaveren.

Ligningsrådets afgørelse kan påklages til landskatteretten, hvis afgørelse kan indbringes for domstolene. Fristen herfor regnes fra det tidspunkt, den afgiftspligtige har fået meddelelse fra statsskattedirektoratet om ligningsrådets ændring af afgiften. For pengeinstitutordninger regnes kla-